

DECYZJA KOMISJI**z dnia 2 sierpnia 2006 r.****zmieniająca decyzję 2001/844/WE, EWWiS, Euratom**

(2006/548/WE, Euratom)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 218 ust. 2,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 131,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 41 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 2 ust. 1 przepisów Komisji w sprawie bezpieczeństwa określonych w Załączniku do decyzji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom⁽¹⁾ członek Komisji odpowiedzialny za kwestie bezpieczeństwa jest zobowiązany do podjęcia odpowiednich środków w celu zapewnienia, że zasady bezpieczeństwa Komisji są przestrzegane w toku pracy z informacjami niejawnymi UE w ramach Komisji, a także między innymi przez zewnętrznych kontrahentów.

(2) Artykuł 2 ust. 2 przepisów Komisji w sprawie bezpieczeństwa stanowi, że państwa członkowskie, inne instytucje, struktury, biura i agencje, ustanowione z mocy lub na podstawie Traktatów, są uprawnione do otrzymywania informacji niejawnych UE, pod warunkiem że zapewnią przestrzeganie zasad ściśle odpowiadających przepisom w ramach ich służb i obiektów, między innymi przez zewnętrznych kontrahentów państw członkowskich.

(3) Przepisy Komisji w sprawie bezpieczeństwa w chwili obecnej nie mówią nic o sposobie stosowania podstawo-

wych zasad i minimalnych standardów, w przypadku gdy Komisja na podstawie umowy lub umowy o przyznanie dotacji powierza podmiotom zewnętrznym zadania obejmujące informacje niejawne UE, wiążące się z takimi informacjami i/lub je zawierające.

(4) Konieczne jest zatem włączenie szczególnych wspólnych minimalnych standardów w tym zakresie do przepisów Komisji w sprawie bezpieczeństwa oraz do zasad bezpieczeństwa załączonych do nich.

(5) Również państwa członkowskie powinny stosować wspomniane wspólne minimalne standardy w odniesieniu do stosowanych środków, zgodnie z rozwiązaniami krajowymi, w przypadku powierzania, na podstawie umowy lub umowy o przyznanie dotacji, zadań obejmujących informacje niejawne UE, wiążących się z takimi informacjami lub je zawierających, podmiotom zewnętrznym, o których mowa w art. 2 ust. 2 przepisów Komisji w sprawie bezpieczeństwa.

(6) Te wspólne minimalne standardy powinny mieć zastosowanie bez uszczerbku dla innych odpowiednich aktów prawnych, w szczególności dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi⁽²⁾, rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽³⁾ oraz rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002⁽⁴⁾ ustanawiającego zasady wykonawcze, oraz w szczególności dla dwustronnych i wielostronnych porozumień określonych w art. 106 i 107 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002,

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 3.12.2001, str. 1. Decyzja zmieniona decyzją 2006/70/WE, Euratom (Dz.U. L 34 z 7.2.2006, str. 32).

⁽²⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, str. 114. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2083/2005 (Dz.U. L 333 z 20.12.2005, str. 28).

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1261/2005 (Dz.U. L 201 z 2.8.2005, str. 3).

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W przepisach Komisji w sprawie bezpieczeństwa określonych w Załączniku do decyzji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy umowa lub umowa o przyznanie dotacji pomiędzy Komisją a zewnętrznym kontrahentem lub beneficjentem dotyczy przetwarzania materiałów niejawnych UE w obiektach należących do wykonawcy lub beneficjenta, odpowiednie środki, które powinny zostać podjęte przez tego wspomnianego wykonawcę lub beneficjenta w celu zapewnienia, że zasady, o których mowa w art. 1, są przestrzegane w toku pracy z informacjami niejawnymi UE, stanowią integralną część tej umowy lub umowy o przyznanie dotacji.”;

2) w zasadach bezpieczeństwa określonych w Załączniku do przepisów Komisji w sprawie bezpieczeństwa wprowadza się następujące zmiany:

a) w sekcji 5.1 części I dodaje się zdanie w następującym brzmieniu:

„Takie minimalne standardy zostaną także zastosowane w przypadku, gdy Komisja na podstawie umowy lub umowy o przyznanie dotacji powierza zadania obejmujące informacje niejawne UE, wiążące się z takimi informacjami i/lub je zawierające, podmiotom prowadzącym

działalność przemysłową lub inną; takie wspólne minimalne standardy zawarte są w sekcji 27 części II.”;

b) w części II tekst znajdujący się w Załączniku do niniejszej decyzji dodaje się jako sekcja 27;

c) w dodatku 6 dodaje się następujące skróty:

„DSA: wyznaczony organ bezpieczeństwa

FSC: świadectwo bezpieczeństwa przemysłowego

FSO: poświadczenia bezpieczeństwa osobowego

PSC: poświadczenie bezpieczeństwa pracowników

SAL: dokument określający aspekty bezpieczeństwa

SCG: przewodnik nadawania klauzul”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 sierpnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Siim KALLAS

Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„27. WSPÓLNE MINIMALNE STANDARDY W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA PRZEMYSŁOWEGO

27.1. Wprowadzenie

Niniejsza sekcja dotyczy aspektów bezpieczeństwa działalności przemysłowej specyficznych dla negocjowania i zawierania umów, w których powierza się zadania obejmujące informacje niejawne UE, wiążące się z takimi informacjami i/lub je zawierające, oraz dla wykonywania tych umów przez podmioty prowadzące działalność przemysłową lub inną, włącznie z udostępnianiem lub uzyskiwaniem dostępu do informacji niejawnych UE podczas przeprowadzania procedury zamówień publicznych (okres przetargowy oraz negocjacje poprzedzające zawarcie umowy).

27.2. Definicje

Do celów niniejszych wspólnych minimalnych standardów zastosowanie mają następujące definicje:

- a) »umowa niejawna«: każda umowa lub umowa o przyznanie dotacji dotycząca dostawy towarów, wykonania prac, udostępnienia budynków lub świadczenia usług, której wykonanie wymaga dostępu do informacji niejawnych UE lub wytwarzania takich informacji bądź obejmuje dostęp do nich lub ich wytwarzanie;
- b) »niejawna umowa podwykonawcza«: umowa zawierana przez wykonawcę z innym wykonawcą (tj. podwykonawcą) na dostawę towarów, wykonanie prac, udostępnienie budynków lub świadczenie usług, której wykonanie wymaga dostępu do informacji niejawnych UE lub wytwarzania takich informacji bądź obejmuje dostęp do nich lub ich wytwarzanie;
- c) »wykonawca«: osoba fizyczna lub prawna posiadająca zdolność prawną do zawierania umów lub bycia beneficjentem dotacji;
- d) »wyznaczony organ bezpieczeństwa«: instytucja odpowiedzialna wobec krajowej władzy bezpieczeństwa (KWB) państwa członkowskiego UE, odpowiadająca za przekazywanie podmiotom prowadzącym działalność przemysłową lub inną informacji dotyczących krajowej polityki we wszelkich kwestiach związanych z bezpieczeństwem przemysłowym oraz za udzielanie wskazówek i pomocy w jej realizacji. Zadania DSA może wykonywać KWB;
- e) »świadcstwo bezpieczeństwa przemysłowego (FSC)«: stwierdzenie przez KWB/DSA w drodze administracyjnej, że z punktu widzenia bezpieczeństwa dany podmiot jest w stanie zapewnić właściwą ochronę informacji niejawnych UE o określonej klauzuli tajności oraz że jego pracownicy, którzy mają uzyskać dostęp do informacji niejawnych UE, zostali właściwie sprawdzeni pod względem bezpieczeństwa oraz przeszkoleni w zakresie odpowiednich wymogów bezpieczeństwa niezbędnych do uzyskania dostępu do informacji niejawnych UE i do ich ochrony;
- f) »podmiot prowadzący działalność przemysłową lub inną«: wykonawca lub podwykonawca zajmujący się dostawą towarów, wykonywaniem prac lub świadczeniem usług; pojęcie to może obejmować podmioty prowadzące działalność przemysłową, handlową, usługową, naukową, badawczą, edukacyjną lub rozwojową;
- g) »bezpieczeństwo przemysłowe«: stosowanie środków i procedur ochrony w celu zapobiegania utracie informacji niejawnych UE bądź narażaniu na szwank ich bezpieczeństwa, wykrywania takich zdarzeń oraz likwidowania ich skutków w odniesieniu do informacji niejawnych znajdujących się w dyspozycji wykonawcy lub podwykonawcy w trakcie negocjacji poprzedzających zawarcie umowy oraz w trakcie wykonywania umowy;
- h) »krajowa władza bezpieczeństwa (KWB)«: instytucja rządowa państwa członkowskiego UE ostatecznie odpowiedzialna za ochronę informacji niejawnych UE na terytorium tego państwa członkowskiego;
- i) »ogólna klauzula tajności umowy«: określenie klauzuli tajności całej umowy na podstawie klauzuli tajności informacji i/lub materiałów, które mają lub mogą być wytwarzane, udostępniane lub do których może być uzyskany dostęp na mocy któregośkolwiek elementu całej umowy lub umowy o przyznanie dotacji. Ogólna klauzula tajności umowy nie może być niższa niż najwyższa klauzula tajności któregośkolwiek z jej elementów, ale może ona być wyższa w związku z efektem kumulacji;
- j) »dokument określający aspekty bezpieczeństwa (SAL)«: zbiór specjalnych warunków dotyczących umowy, wydany przez instytucję zlecającą, stanowiący integralną część umowy niejawnej obejmującej dostęp do informacji niejawnych UE lub ich wytwarzanie, określający wymogi bezpieczeństwa lub wskazujący te elementy umowy, które wymagają ochrony;
- k) »przewodnik nadawania klauzul (SCG)«: dokument opisujący niejawne elementy programu, umowy lub umowy o przyznanie dotacji, określający mającą zastosowanie klauzulę tajności. SCG może być rozszerzany w okresie trwania programu lub umowy, a klauzule tajności dla części informacji mogą zostać zmienione lub obniżone. SCG musi stanowić część DAB.

27.3. Organizacja

- a) Komisja może na podstawie umowy powierzyć zadania obejmujące informacje niejawne UE, wiążące się z takimi informacjami lub je zawierające, podmiotom prowadzącym działalność przemysłową lub inną, zarejestrowanym w państwie członkowskim.
- b) Komisja zapewnia spełnienie wszystkich wymogów wynikających z niniejszych minimalnych standardów przy zawieraniu umów niejawnych.
- c) Komisja angażuje KWB, które posiadają właściwe struktury, umożliwiające stosowanie niniejszych minimalnych standardów w zakresie bezpieczeństwa przemysłowego. Struktury te mogą obejmować jedną lub kilka DSA.
- d) Ostateczna odpowiedzialność za ochronę informacji niejawnych UE w podmiotach prowadzących działalność przemysłową lub inną spoczywa na ich kierownictwie.
- e) W przypadku zawierania umowy lub umowy podwykonawczej podlegającej niniejszym minimalnym standardom Komisja i/lub, w stosownych przypadkach, KWB/DSA niezwłocznie powiadomią o tym fakcie KWB/DSA państwa członkowskiego, w których wykonawca lub podwykonawca jest zarejestrowany.

27.4. Umowy niejawne i umowy w sprawie przyznania dotacji

- a) Przy określaniu klauzuli tajności umowy lub umowy o przyznanie dotacji należy uwzględnić następujące zasady:
 - Komisja określa, w stosownych przypadkach, aspekty umowy, które wymagają ochrony, oraz odpowiednią klauzulę tajności; czyniąc to, musi brać pod uwagę oryginalną klauzulę tajności przyznaną przez wytwórcę informacji wytworzonej przed zawarciem umowy,
 - ogólna klauzula tajności umowy nie może być niższa niż najwyższa klauzula któregośkolwiek z jej elementów,
 - informacjom niejawnym UE wytworzonym w ramach działalności objętej umową nadaje się klauzulę tajności zgodnie z przewodnikiem nadawania klauzul,
 - w stosownych przypadkach Komisja odpowiada za dokonanie zmiany, w porozumieniu z wytwórcą, ogólnej klauzuli tajności umowy lub klauzuli tajności któregośkolwiek jej elementu oraz za poinformowanie o tym wszystkich zainteresowanych stron,
 - informacje niejawne udostępnione wykonawcy lub podwykonawcy lub wytworzone w ramach działalności objętej umową nie mogą być wykorzystywane w innych celach niż cele określone w umowie niejawnej i nie mogą być ujawniane stronom trzecim bez uprzedniej pisemnej zgody wytwórcy.
- b) Komisja i KWB/DSA odpowiednich państw członkowskich odpowiadają za dopilnowanie, by wykonawcy lub podwykonawcy, z którymi zawarto umowy niejawne obejmujące informacje oznaczone klauzulą CONFIDENTIEL UE lub wyższą, stosowali wszelkie właściwe środki w celu zabezpieczania informacji niejawnych UE udostępnianych lub wytwarzanych przez nich w toku wykonywania umowy niejawnej, zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi. Niestosowanie się do wymogów bezpieczeństwa może skutkować rozwiązaniem umowy.
- c) Wszystkie podmioty prowadzące działalność przemysłową lub inną, będące stronami umów obejmujących dostęp do informacji oznaczonych klauzulą CONFIDENTIEL UE lub wyższą, muszą posiadać krajowe FSC. FSC przyznawane jest przez KWB/DSA państwa członkowskiego w celu potwierdzenia, że dany podmiot jest w stanie zapewnić właściwą ochronę informacji niejawnych UE odpowiednio do określonego poziomu klauzuli tajności.
- d) KWB/WWB odpowiada za wydawanie, zgodnie z przepisami krajowymi, poświadczenia bezpieczeństwa osobowego (FSO) wszystkim osobom zatrudnionym w podmiotach prowadzących działalność przemysłową lub inną, zarejestrowanych w tym państwie członkowskim, których obowiązki wymagają dostępu do informacji UE oznaczonych klauzulą CONFIDENTIEL UE lub wyższą, objętych umową niejawną.
- e) Umowy niejawne muszą zawierać SAL, jak określono w pkt 27.2. lit. j). SAL musi zawierać SCG.
- f) Przed rozpoczęciem negocjacji umowy niejawnej Komisja skontaktuje się z KWB/DSA państwa członkowskiego, w którym zarejestrowane są dane podmioty prowadzące działalność przemysłową lub inną, w celu otrzymania potwierdzenia, że posiadają one ważne FSC odpowiednie do klauzuli tajności umowy.

- g) Instytucja zlecająca nie powinna zawierać umowy niejawniej z wybranym podmiotem gospodarczym przed uzyskaniem ważnego certyfikatu FSC.
- h) Nie wymaga się FSC dla umów obejmujących informacje oznaczone klauzulą RESTREINT UE, chyba że wymagają tego krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze państw członkowskich.
- i) W przypadku przetargów dotyczących umów niejawnych zaproszenia do zgłaszania ofert muszą zawierać klauzulę zastrzegającą, że uczestnik przetargu, który nie złoży oferty lub który nie zostanie wybrany, będzie zobowiązany do zwrotu w określonym terminie wszystkich dokumentów.
- j) Istnieje możliwość, że wykonawca będzie musiał negocjować niejawne umowy podwykonawcze z podwykonawcami na różnych poziomach. Wykonawca odpowiada za zapewnienie, by wszystkie czynności podwykonawcze były podejmowane zgodnie ze wspólnymi minimalnymi standardami zawartymi w niniejszej sekcji. Jednakże wykonawca nie może przekazywać podwykonawcy informacji lub materiałów niejawnych UE bez uprzedniej pisemnej zgody wytwórcy.
- k) Warunki, na których wykonawca może zawrzeć umowę z podwykonawcą, muszą zostać określone w specyfikacji przetargowej oraz w umowie. Nie można zawrzeć żadnej umowy podwykonawczej z podmiotami zarejestrowanymi w państwie niebędącym członkiem UE bez wyraźnego pisemnego upoważnienia Komisji.
- l) W czasie trwania umowy odpowiednia Komisja we współpracy z DSA/WWB będzie sprawowała kontrolę nad przestrzeganiem wszystkich przepisów bezpieczeństwa zawartych w umowie. Powiadomienie o wydarzeniach istotnych ze względu na bezpieczeństwo należy ująć w sprawozdaniu zgodnie z przepisami określonymi w części II sekcji 24 niniejszych przepisów bezpieczeństwa. Komisja oraz każda KWB/WWB, którą powiadomiono o FSC, są natychmiast informowane o jego zmianie lub cofnięciu.
- m) W przypadku rozwiązania umowy niejawniej lub niejawniej umowy podwykonawczej Komisja lub, w stosownym przypadku, KWB/DSA niezwłocznie powiadomią o tym fakcie KWB/DSA państwa członkowskiego, w którym zarejestrowany jest wykonawca lub podwykonawca.
- n) Po rozwiązaniu lub zakończeniu umowy niejawniej lub niejawniej umowy podwykonawczej w dalszym ciągu zastosowanie znajdują wspólne minimalne standardy zawarte w niniejszej sekcji, a wykonawcy i podwykonawcy nadal utrzymują w tajemnicy informacje niejawne.
- o) Przepisy szczególne dotyczące niszczenia informacji niejawnych po zakończeniu umowy określone zostaną w SAL lub innych odpowiednich przepisach określających wymogi bezpieczeństwa.
- p) Warunki i zobowiązania określone w niniejszej sekcji mają zastosowanie *mutatis mutandis* w odniesieniu do procedur udzielania dotacji zgodnie z przepisami decyzji oraz w szczególności do beneficjentów takich dotacji. Decyzja o przyznaniu dotacji określa wszystkie zobowiązania beneficjenta.

27.5. Wizyty

Wizyty pracowników Komisji w tych podmiotach prowadzących działalność przemysłową lub inną w państwach członkowskich, które wykonują umowy niejawne UE, muszą zostać uzgodnione z odpowiednią KWB/DSA. Wizyty pracowników podmiotów prowadzących działalność przemysłową lub inną w ramach umowy niejawniej UE muszą zostać uzgodnione pomiędzy właściwymi KWB/DSA. Jednakże KWB/DSA zaangażowane w umowę niejawną UE mogą wyrazić zgodę na procedurę, zgodnie z którą wizyty pracowników podmiotów prowadzących działalność przemysłową lub inną mogą być uzgadniane bezpośrednio.

27.6. Przesyłanie i przewóz informacji niejawnych UE

- a) W odniesieniu do przesyłania informacji niejawnych UE zastosowanie mają przepisy rozdziału II sekcji 21 niniejszych przepisów bezpieczeństwa. Jako uzupełnienie tych przepisów zastosowanie będą miały wszelkie istniejące procedury obowiązujące między państwami członkowskimi.
- b) Międzynarodowy przewóz materiałów niejawnych UE w ramach umów niejawnych odbywa się zgodnie z krajowymi procedurami państw członkowskich. Przy analizie uzgodnień dotyczących bezpieczeństwa przewozu międzynarodowego będą miały zastosowanie następujące zasady:
- bezpieczeństwo zapewnia się na wszystkich etapach przewozu oraz we wszelkich okolicznościach, począwszy od miejsca wyjazdu do ostatecznego miejsca przeznaczenia,
 - przesyłka podlega ochronie przewidzianej dla najwyższej klauzuli tajności materiału, który się w niej znajduje,

-
- firmy świadczące usługę przewozu w stosownych przypadkach uzyskują FSC. W takich przypadkach pracownicy przewożący przesyłkę podlegają sprawdzeniu pod względem bezpieczeństwa zgodnie ze wspólnymi minimalnymi standardami zawartymi w niniejszej sekcji,
 - przejazdy są w miarę możliwości bezpośrednie i trwają nie dłużej niż jest to konieczne ze względu na okoliczności,
 - jeżeli jest to możliwe, trasy powinny przebiegać wyłącznie przez państwa członkowskie UE. Trasy przebiegające przez państwa niebędące członkami UE mogą zostać ustalone pod warunkiem zatwierdzenia przez KWB/DSA zarówno państwa nadawcy, jak i państwa odbiorcy,
 - przed jakimkolwiek przemieszczeniem materiałów niejawnych UE nadawca sporządza plan przewozu, podlegający zatwierdzeniu przez odpowiednie KWB/DSA”.
-